

התרומה פרק רביעי שקלים

קרבו

מסורת הש"ס

הערה

四

וכו. מומכי פ"ד ותניא ק"ל דען חכם ומון פ"ל הכהנים וכוטרנו. וקמ"ל צבאות עלהן קותמן כל שאל פועל בלבבך: אגנולס גאנז. לא. אל דהארון צבאות נקונטה נזכר בלאן וויז פהיל כל מושך כו' כי' זונטן. כונטן. דרכן, בגין פועל נקרונטה כל מושך דוחטנה מוחה זונטן:

משל צבר: גמ' ואמא^ה ראה ומון עצי כהנים והעם להרשותו אלא בשעה שעלו ישראל מן הנהלה ולא מצאו עזים בלבשך י'עמדו אל ונהדרו עזים משול עזם ומומר ללבור וקורבו מון כהנותם צבור והען עמיה נבראים כבנין שא' לשכח מליה עזים ומומרו ונחרדו עזים משול עצמן שאל דא רקון מתפרק אלא רבי יוסה אמר ר' רבי אהא דרכי יוסה היה ר' פילין בנוטו של קרבן אבל במכשורי קרבן כל עמי מודע השווא משתנה קרבן יחו'ך לקרבן צבור תני² אשה שעשרה כהנות לבנה (ארוכה למיסור) כבורה ובילד שחרטונה לציבור אמר ר' רבי אהא דרכי יוסי היה ר' רבי יוסי אמר אף הזרוצה מתרנבר שומר חום ר' יוסי (אמ' ב) בשם ר' אליא דרכי הכל היה מה פליני נוטו של קרבן אבל במכשורי קרבן כל עמי מודע השווא משתנה קרבן יחו'ך לקרבן צבור (אמ' ב) מתי' פלייע לע ר' יוסי אחות³ הרים נהוגן בשער קרבן שללא בשעה קרבן ר' יוסי אמר אין נוירן אלא בשעה קרבן אבל (אמ' ב) עוד מן הרא דתנייא (אמ' ב) רבי אליעזר כי רבי צדוק ואנו הייש מני סנהה כון בונינז' והול התשעה באכ' להוות בעשיה דודחן אוthon למזגיא שכת' הדיבין מהטעין ולא משלמין: וויה העמר ושורי הלחם ולהם הרים כל קרבנות הגבור: (THONINIA דר' י' ישמעאל דר' י' ישמעאל אמר אין העמר בא מן החסoria) (תמן⁴)

תקlein חדרהין

ל

מהענין וכן משלממן: ו/or הומו ו/or הלחם ולוחם
הפים ו/or קרבנות הגבור: (מתניתא דר' ישמעאל ג' מ"ב)
דר' ישמעאל אמר אין העומר בא מן הסוריה (תמן ג')
הנין ב/or קרבנות הנין מן החרש ומן הרושן מן הארץ
מן חזה לאין מן החרש ומן הרושן מן הארץ
ושוית הלחם שכן אין אלא מן החרש ומן הארץ
(ב) רב חונה בשם רבי דמייה רבי ישמעאל היה
רבי ישמעאל אמר אין העומר בא מן הסוריה
תמן הינן עשר קדושים תן יאיר' ישראל מדורשת
מכל הארץ זו ומה היה א"ר קדושת השם באהן ממנה
העומר והכוברים ושווים לחם מה שמאין באהן בכאן
מכל הארץ זו (ב) היה חניה (חנינה) בשם רבי יוסיה
רבי ישמעאל היה רבי ישמעאל אמר אין העומר
בא מן הסוריה תמן ר' ישמעאל אומר מה
הריש רשות אף קדר רשות וחכיא קדר העומר
שהוא מזוהה (ר' ישמעאל בדרעה ר' ישמעאל
דארין אין העומר בא מן הסוריה בדרעה ואמר
יצא קדר העומר שהוא מזוהה מזוהה פאן תנא שמוי
ספיחות בשכניתו גשלין שכון מגורות הלשכה
ר' ישמעאל היה א"ר יוסף רבי הכל הוא לא
מצאו בסוריה מבאיין אותן מטבחן שבאיין ישראל
הרין עומר (ג) מטה שעיר בתוכלה תח'ר בא ארא
בעי קומי רבי מנא לא מגזא בקומי על השירים
שאיין ארבילן (ה) אל נעשה בהרשה דברים שחי
באיין במומאה אין נאלין במומאה ביצה' הדוא
עשה נטל מעות מן השולחן (ו) גונון לקמן
ולשומון ערד שעיל שאל קרב העומר ובאיין מעות
מרחמת הלשכה מותלן עליו (ז) טביהן כתן ר' סמי
(שם) ר' אהא בשם רבי בא כל' מה שיתן דין
הרינו משעה הרשאנה תניא (ז) אף בפתחי אבנן
כى ביצה' הדוא עשה (ח) נטל מעות משולחן גונון
להצבן ערד שעילו ר' יוסי (בשם רבי ארא) כי
ומשניתן על הדיטום מבאי מעות מהרומה הלשכה
ומוחלטן עלייה ומובת כתן ר' יוסי (בשם רבי ארא) כי
רבי בן שם שמואל (ט) כל מה שיתן דין ר' יוסי

ל-ט

ולשומרין עד שא' קרב התעמר וככאי נטעו מתרומה להלכה מוחלט לעיל⁽¹⁾ וטבוחה כן ר' יוס' בשם ר' חי אהא בשם רבינו בא כל מה שיתן הן ר' חי דיו משעה הריאונה תנא⁽²⁾ אף רבנן אמר אבנין כיزاد הוא עשה⁽³⁾ ומפל מועת משלהני ונוטה להובין ולסחthin עד שלא תינתן על גבי הרכימות ומישיתן על הדימום מביא מועת מהרומה להלכה ומוחלט עלה וטבוחה כן ר' יוס' (בשם רב' אהא) כי רב' בן בשם שמואל ס' כל מה שיתן הן ר' דיבא ר' בראשי:

גליון הש"ם

משנה אלחנן
[ב] שי זיך וען תומ' מהוין דע רפ' פ' עיל' דיא' טרמי': [ג] שי זיך וען מהוין דע רפ' עיל' דיא' דיא' בון וען זיך וען דיא'

הנִזְבֵּן כָּל הַמִּזְבֵּחַ כְּלֵי קָרְבָּן
מִשְׁעָנָה בְּרָאשָׂוֹת

כלל סבוקטן וווען גומון דאכט פיך ציד. ואהנאנס פוקן שונעל דויטעל וליג' לייז. דלני וו שער טפער פאשעל ווליג' צונגען גל ר פַּתְּחָה קוֹחוֹר לִיְּגָלְשָׁא גַּרְגַּעֲזָקְעָן